

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 233/22
1.8.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Весне Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Татјана Ивковић, адвокат из Београда, Интернационалних бригада бр. 25-а, против тужених ББ одговорног уредника дневног листа "Куир" Београд и "Adria Media Group" доо Београд, Влајковићева бр. 8, чији је заједнички пуномоћник Александар В. Петровић, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића бр. 12, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 547/19 од 21.3.2022. године, у седници већа одржаној дана 1.8.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 547/19 од 21.3.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је објављивањем информација односно текста у дневном листу "Куир" од ... године на страни ..., под насловом "...", од стране туженог ББ, одговорног уредник листа "Куир" из Београда, повређена претпоставка невиности, право на достојанство личности, право на аутентичност и друга права и интереси тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени "Куир" и "Adria Media Group" доо Београд, издавач дневног листа "Куир", да тужиоцу исплате износ од 90.000,00 динара на име нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности, узроковане објављивањем текста од ... године на страни ...

дневног листа "Курир" под насловом "...". Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи одговорном уреднику дневног листа "Курир" да правноснажну пресуду објави без коментара и без одлагања о свом трошку, а најкасније у другом наредном броју новина од када је пресуда постала правноснажна. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 102.500 00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући је у целости из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Тужени су благовремено поднели одговор на жалбу тужиоца. Трошкове другостепеног поступка су тражили и определили.

Испитујући побијану пресуду у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП у ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Апелациони суд је оценио да жалба тужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити другим повредама поступка које би биле битне. Изрека пресуде је јасна и разумљива, не противречи себи ни разлозима датим у њој, у пресуди је наведено довољно разлога о свим битним чињеницама, па се њена правилност и законитост могу испитати, па побијана пресуда није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, новинар "Курира" ВВ се дана године, обратила Основном суду у Лесковцу мејлом насловљеним као "Питања Курир", следеће садржине: "Поштовани, добили смо незваничну информацију да је АА, који је у године насрнуо на судију ГГ, осуђен на три месеца затвора, упркос томе што је раније осуђиван више пута. Да ли су информације које смо добили тачне? Због чега је АА осуђен на три месеца затвора за изазивање опште опасности, уколико је минимална запрећена казна за ово дело 6 месеци затвора? У складу са Законом о јавним информацијама, молим вас да ми одговорите на питање у што краћем року". На овај мејл, Основни суд у Лесковцу, је дана године у часова, одговорио и изнео следеће информације: да је пред Основним судом у Лесковцу вођен кривични поступак против окривљеног АА због кривичног дела изазивања опште опасности, да је пресудом од године осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца, да је тачно да је АА више пута осуђиван и то два тута због кривичног дела увреде, два пута због кривичног дела лака телесна повреда и једном због кривичног дела крађа, а како произлази из стања у списима, у наведеном одговору је истакнуто и да се ради о неправноснажној пресуди ... од ... године на коју су жалбу изјавили ОЈТ у Лесковцу и бранилац окривљеног. Затим је у дневном листу "Курир" дана ... године објављен текст са наднасловом "ШОК, ЕПИЛОГ НАПАДА НА ГГ", са насловом "...", са поднасловом "Невиђено, Основни суд у Лесковцу изрекао пресуду пензионеру који је пре годину дана напао судију који га је новчано казнио", аутора текста ВВ. У тексту је наведено следеће: "АА (...) из ... осуђен је на три месеца затвора јер је напао судију Вишег суда у Лесковцу који му је изрекао

новчану казну због вређања једне жене. Напад на судију се догодио у године, а наводно, мотив је био што је АА био незадовољан другостепеном пресудом коју је донео судија ГГ. АА је пресрео судију на улици, почео да му прети и вређа га, у једном моменту судија је покушао да позове полицију, али се АА дао у бег, па је ГГ кренуо за њим- препричава наш извор упућен у дешавање у Лексовцу. ГГ је сео у кола, а судија је стао испред њих. Два пута је цимнуо ка њему, а на крају је додао гас, подигао ГГ на хаубу и возио га неколико метара, па је судија морао да скочи са аута како не би настрадао - додао је Куриров извор", а даље се наводи: "Након годину дана суђења, пензионер из ... осуђен је на само три месеца затвора, иако је минимална прописана казна за ово дело шест месеци. У образложењу, судија Основног суда у Лесковцу навео је да је пресуда таква јер је оштећени допринео ситуацији, пошто се није дао у бег када је нападнут. Такође, тужилаштво није успело да докаже претње које је АА упутио ГГ - казао је наш саговорник. Занимљиво је да осуђени АА има шест пресуда одраније, а нека од кривичних дела која је извршио су са елементима насиља. Он је више пута осуђиван за наношење лакших телесних повреда, угрожавања сигурности, крађу, ситну крађу и увреду. Управо о тој последњој пресуди за увреду поступао је судија ГГ, који никада раније није срео АА -додао је наш извор." Из одговора тужиоца објављеног у дневном листу "Курир" дана ... године, утврђено је да је исти објављен под насловом "Одговор. АА се жалио на пресуду", а тужиочев одговор је објављен на ... страни. У одговору се наводи "У Куриру од ... године објављен је текст под насловом "...", који говори о АА (у тексту АА) из ... код ... Његов пуномоћник, адвокат Мирослав Ивковић из Грделице, послао је одговор: "АА је означен као учинилац кривичног дела и пре окончања суђења. Назван је дивљаком, уз тешке увреде на његов рачун. Текстом се утиче на непристрасност суда, нетачно и непримерено се коментарише првостепена пресуда и врши притисак на другостепени суд да му изрекне строжију казну. Он се жалио јер сматра да није крив. Одбијени су захтеви да му суде непристрасни органи јер је оштећени судија надређен органима који су овде поступали," а наведени текст објављен је без слике. Даље је током поступка утврђено да је против АА поднет оптужни предлог на основу чл. 43 ст. 2 тачка 5 у вези чл. 495 и 499 ст. 1 ЗКП, од стране заменика основног јавног тужиоца, да је пресудом Основног суда у Лесковцу 9.К.бр.175/18 од 14.11.2018. године АА је оглашен кривим, те је осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца, да је у пресуди, између осталог, наведено да је АА осуђен зато што је дана ... године око 9,15 часова у Лексовцу опште опасним средством – моторним возилом изазвао опасност за живот оштећеног ГГ...на тај начин што је ушао у моторно возило и ставио у погон док је оштећени ГГ стајао по средини предњег дела возила, леђима окренут ка возилу, а затим исто покренуо и померио напред према оштећеном ГГ којом приликом се возило прислонило уз ГГ, који је остао испред возила, а одмах затим поново померио возило унапред, још неких 10-15 метара да се оштећени померао корак два и остајао испред возила, па је одмах за овим нагло кренуо и предњим делом ударио оштећеног у пределу изнад колена и попео на хаубу и возио на хауби неких 3-4 метара..., чиме је извршио кривично дело изазивања опште опасности из чл. 278 ст. 1 КЗ. У образложењу пресуде је наведено да је по жалби окр. АА, Виши суд у Лесковцу донео пресуду ... од године којом је потврђена предња пресуда Основног суда Лесковцу. По предмету Вишег суда је поступао оштећени судија ГГ. Како је АА био незадовољан оваквом одлуком и Основног и Вишег суда у Лесковцу, па је дана 8.12.2017. године, часова када је био у згради у Лесковцу и када се случајно срео са сведоком судијом ДД, истом се обратио, рекавши му: "судијо, убио си истину са пресудом", након чега је био упозорен од стране сведока ДД, да се удаљи, па је АА

отишао у канцеларију извршних радника. Тог истог дана, нешто после 09.00 часова, након што је напустио зграду суда, окр. АА се кретао у правцу моста на Ветерници, у правцу поште, код књижаре "Култура" се срео са оштећеним судијом ГГ и на тротоару испред ове књижаре, ишао је директно према оштећеном, стао је испред њега и обратио му се речима "јебем ти матер, убио си правду, овако ли се потврђује пресуда", услед којих речи окривљеног је оштећени био збуњен али је ипак покушао да прође поред окривљеног и настави кретање, али је окр. АА стао испред њега и десном руком га зауставио, тако што му је отворену шаку десне руке ставио на груди и упутио му речи претње "убили сте правду, неће то тако да може, запамтићете ви мене, тако ли се потврђује пресуда", ошт. ГГ је поново покушао да се помери од њега, и тада је видео, да је окривљени стегнуо песницу десне руке и подигао руку, али га није ударио, већ је наставио да га вређа и да му и даље упућује претње, након чега ошт. ГГ из џепа вади мобилни телефон и говори окривљеном, да ће све што је рекао морати да понови полицији, на шта окривљени реагује тако, што се окреће у правцу поште и креће да напушта лице места, да је пресудом Вишег суда у Лесковцу ... од ... године делимично је усвојена жалба ОЈТ у Лесковцу те је преиначена пресуда Основног суда у Лесковцу ... од ... године у делу одлуке о висини казне, на тај начин што је тужилац осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци.

Чињенично стање је утврђено потпуно и правилно и оно се наводима жалбе тужиоца не доводи у сумњу.

Првостепени суд је правилно применио одредбу члана 8. ЗПП-а, којом је прописано да суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које ће чињенице узети као доказане. Овом одредбом установљено је начело слободне оцене доказа које подразумева одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази и суду препуштено да изврши њихову савесну и брижљиву оцену и да према специфичностима конкретног случаја и резултатима конкретног истраживања, слободно и без формалних ограничења цени изведене доказе и формира своје уверење о доказаним, односно недоказаним чињеницама.

Слободна оцена доказа подразумева и слободно одлучивање суда које ће доказе извести ради утврђивања битних чињеница (члан 228. у вези са чланом 313. и 319. став 1. ЗПП), при чему су обе стране исцрпеле све доказне предлоге у првостепеном поступку. Приликом извођења доказа и утврђивања битних чињеница првостепени суд је правилно применио и одредбе чланова 7. став 1, 228, 231 и 314 ЗПП-а којим је регулисано правило о терету доказивања по коме је свака странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којима оспорава наводе и доказе противника. Стога је неоснован жалбени навод о постојању битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1 у вези са чланом 8 ЗПП-а.

Одлучујући о основаности тужбеног захтева тужиоца, првостепени суд је нашао да је исти неоснован, јер је по оцени тог суда, у дневном листу Курир, чији је првотужени главни и одговорни уредник, а друготужени издавач, објављен спорни текст дана ... године, са насловом и информацијама о тужиоцу, које се не могу

окарактерисати као информације лезионо подобне да повреду његову част и углед, те претпоставку невиности и право на аутентичност. Закључивши да тужени јесу уложили потребан степен пажње примерен околностима ради провере истинитости информације, те како су информације изнете у спорним текстовима истините, првостепени суд је нашао да исте нису лезионо способне и да у конкретном случају, објављивањем спорног чланка, није повређена претпоставка невиности, право на достојанство личности, као ни друга права и интереси тужиоца, те је одбио тужбени захтев за утврђење повреде наведених права. Такође је нашао неоснованим и захтев за накнаду нематеријалне штете због повреде части, слободе и права личности, као и захтев који прати његову правну судбину и то захтев за објављивање пресуде у јавном гласилу, те је донео одлуку као у изреци ожалбене пресуде.

Имајући у виду чињеничне наводе тужбе, као и постављени тужбени захтев Апелациони суд је оценио да је побијана пресуда правилна, али из других разлога.

Наиме, с обзиром на правилно и у довољној мери утврђено чињенично стање, првостепени суд је донео правилну одлуку када је одбио тужбени захтев тужиоца, правилном применом материјалног права садржаног у одредбама чл. 5, 79, 112, 114. и 115. Закона о јавном информисању и медијима ("Службени гласник РС", бр. 83/2014 и 58/2015).

На правилност побијане одлуке не утиче околност што је првостепени суд погрешно применио материјално право када је, у вези са правилно утврђеним битним чињеницима, извео неправилан закључак да тужиоцу објављеним чланком од ... године није повређена претпоставка невиности, а имајући у виду да је објављена информација иако тачна по својој садржини непотпуна за просечног читаоца, с обзиром на то да у спорном тексту није експлицитно наведено да се ради о неправноснажној првостепеној одлуци. Међутим, како је током првостепеног поступка правилно утврђено, тужилац се користио својим правом прописаним одредбом члана 83 Закона о јавном информисању и медијима, те се обратио туженима са захтевом за објављивање одговора на информацију, који одговор су тужени објавили у целости у складу са обавезама прописаним чланом 96 Закона о јавном информисању и медијима.

На овај начин читалачкој публици дневног листа "Курир" предочена је комплетна информација, а то је да одлука првостепеног суда којом је тужилац осуђен на три месеца затвора, није правноснажна, те да се на наведену одлуку тужилац жалио.

Наведеним поступањем тужених, и то објављивањем тужиоачевог одговора на информације које су изнете у спорном чланку, по ставу Апелационог суда, отклоњене су штетне последице причињене тужиоцу објављивањем непотпуне информације о његовој осуђиваности, а везано за кривични поступак који се против њега водио пред Основним судом у Лесковцу у предмету ...

Јавно информисање је слободно и не подлеже цензури у складу са одредбом члана 4 ЗЈИМ. Путем медија се објављују информације, идеје и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдани интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације сагласно члану 5 овог закона. Изабран,

постављен, односно именован носилац јавне и политичке функције, у складу са чланом 8 наведеног закона, дужан је да трпи изношење критичких мишљења, која се односе на резултате његовог рада, односно политику коју спроводи, а у вези је са обављањем његове функције, без обзира на то да ли се осећа лично повређеним изношењем тих мишљења. Уредник и новинар дужни су да, како је то прописано чланом 9 ЗЈИМ, с пажњом примереном околностима, пре објављивања информације која садржи податке о одређеној појави, догађају или личности, провере њено порекло, истинитост и потпуност, а свако лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама тог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона, на основу члана 112 ЗЈИМ.

Чланом 46 Устава Републике Србије јамчи се слобода мишљења и изражавања, као и слобода да се говором, писањем, сликом или на други начин траже, примају и шире обавештења и идеје. Слобода изражавања може се законом ограничити, ако је то неопходно ради заштите права и угледа других, чувања ауторитета и непристрасности суда и заштите јавног здравља, морала демократског друштва и националне безбедности Републике Србије. Чланом 50 став 1 Устава зајамчена је слобода медија, а сходно овлашћењима из става 3 тог члана надлежни суд може спречити ширење информација и идеја путем средстава јавног обавештавања, само ако је то у демократском друштву неопходно ради спречавања позивања на насилно рушење уставом утврђеног поретка или нарушавања територијалног интегритета Републике Србије, спречавања пропагирања рата или подстрекавања на непосредно насиље или ради спречавања заговарања расне, националне или верске мржње, којим се подстиче на дискриминацију, непријатељство или насиље, при чему Устав гарантује и да се право на исправку неистините, непотпуне или нетачно пренете информације којом је повређено нечије право или интерес и права на одговор на објављену информацију уређује законом. Право на обавештеност је зајемчено чланом 51 Устава као право сваког да има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештаван о питањима од јавног значаја.

Чланом 10 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту ЕК), у ставу 1 прописано је право сваког на слободу изражавања и да ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти без обзира на границе. Према ставу два овог члана, пошто коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву, у интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа и права других, спречавања у откривању обавештења добијених у поверењу или ради очувања ауторитета и непристрасности судства. Слобода медија зајамчена је и чланом 19 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

Ратификовани међународни уговори и општеприхваћена правила међународног права непосредно се примењују у нашем правном систему у складу са чланом 18 став 2

Устава, а одредбе о људским и мањинским правима тумаче се у складу са чланом 18 став 3 Устава у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење. Чланом 20 став 1 и 2 Устава установљено је да људска и мањинска права зајемчена Уставом могу законом бити ограничена ако ограничење допушта Устав, у сврхе ради којих га допушта, у обиму неопходном да се уставна сврха ограничења задовољи у демократском друштву и без задирања у суштину зајемченог права, као и да се достигнути ниво људских и мањинских права не може смањивати, а ставом 3 да су при ограничавању људских и мањинских права, сви државни органи, а нарочито судови, дужни да воде рачуна о суштини права које се ограничава, важности сврхе ограничења, природи и обиму ограничења, односу ограничења са сврхом ограничења и о начину да се сврха ограничења постигне мањим ограничењем права.

Одредбом члана 200. став 1. Закона о облигационим односима - ЗОО ("Службени лист СФРЈ" број 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89, "Службени лист СРЈ" број 31/93 и "Службени лист СЦГ" број 1/2003 – Уставна повеља и "Службени гласник РС" број 18/20), прописано је да за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству

Имајући у виду све околности случаја те цитиране уставне, законске и конвенцијске одредбе, ценећи сразмеру права на слободу медија и права на част и углед овде тужиоца, односно његово право на поштовање претпоставке невиности, Апелациони суд налази да околности случаја не оправдавају досуђивање новчане накнаде за објављивање непотпуне информације у погледу тога да није назначено да се ради о неправноснажној пресуди Основног суда у Лесковцу ... од ... године, у тексту од ... године (при чему је тачна информација да је овде тужилац оглашен кривим за учињено дело из текста и да му је одмерена казна на три месеца, али неправноснажном пресудом, а која је по жалби преиначена на начин да је казна поштрена са 3 на 6 месеци затвора), обзиром да је та последица отклоњена објављивањем одговора тужиоца на наведену информацију у дневном листу "Курир" од ... године, који управо и служи као средство за исправку непотпуних информација. Ово посебно имајући у виду да је у моменту објављивања чланка већ била донета одлука у том предмету те чињеница да није означено да се ради о неправноснажној пресуде није могла да се негативно одрази на другостепени поступак у коме је изречена казна поштрена. У супротном, досуђивањем накнаде штете у овом поступку, након употпуњавања информације објављивањем одговора, по мишљењу овог суда била би нарушена сразмера ова два права тако што би било повређено право на штету туженог, односно право слободе медија у односу на право на претпоставку невиности и повреду части и угледа овде тужиоца, који су уравнотежени поступком туженог у виду објављивања одговора (в. *Pinto Coelho protiv Portugalije (br. 2)*, ставови 49–50, представка бро 48718/11, пресуда од 22.03.2016.године.

Неосновано се наводима жалбе истиче да је овакво извештавање могло да има утицаја на одлучивање судија у другостепеном поступку, јер, иако је објављени текст могао да остави међу просечним читаоцима утисак о коначности одлуке о кривици тужиоца, свакако није могао да утиче на резонување судија другог и трећег степена, који су искусни професионалци научени да имају отпор на непримерен спољашњи утицај, због чега нема никаквих разлога за закључак да је одлука судова виших инстанци била донета под утицајем наведеног текста. (в. *Paulikas protiv Lithuania*, став 62, представка број. 57435/09, пресуда од 24.4.2017. године)

Дати разлози у другостепеном поступку отклањају наведени недостатак у првостепеном поступку. Разлози другостепеног суда су дати у складу са актуелном праксом Европског суда за људска права по којој другостепени суд може навести сопствене разлоге за одлуку у циљу давања образложене одлуке и права на правично суђење у складу са чланом 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Сл. лист СЦГ – међународни уговори“, бр. 9/03, 5/05 и 7/05 – испр.и „Службени гласник РС – Међународни уговори 12/10) - пресуда ЕСЈП од 27.септембра 2001.године, *Hirvisaari v. Finland* (49684/99, § 30-33).

Нису основани жалбени наводи тужиоца да су објављивањем поднаслова спорног текста садржине “Незапамћено дивљаштво”, повређени част и углед тужиоца, имајући у виду да наведени поднаслов предметног текста представља чињенично-вредносни суд и вредносни исказ који има своју чињеничну подлогу, те стога не представља основ за потраживање накнаде штете.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже имајући у виду да се њима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, због чега иако цењени, нису посебно образлагани у смислу члана 396 став 1 ЗПП-а.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, јер је донета правилном применом члана 153 и 154 ЗПП-а, с обзиром на исход спора, а њихова висина обрачуната је правилном применом Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, важеће у време обрачуна и Таксене тарифе из Закона о судским таксама, важеће у време настанка обавезе, сходно вредности предмета спора.

Са свега изложеног, на основу члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП-а, одлучено је као у ставу првом изреке.

Пошто тужилац није успео са жалбом, а састав одговора на жалбу не представља нужан трошак за вођење парнице, то парничним странкама не припадају трошкови другостепеног поступка, па је на основу члана 165 став 1 у вези члана 153 ЗПП-а одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић